

Nikola Dopitová
Vědecká činnost A. V. Florovského v Praze

Praha, UVES FFUK, 43 s.

Bakalářská práce Nikoly Dopitové je věnována osobnosti ruského historika a poříjnového exulanta Antonije Florovského. Ten většinu svého profesionálního života strávil v emigraci v Československu, kde také zemřel. Pobyt v naší zemi formoval i jeho profesionální zaměření, v jehož rámci se začal zabývat česko-ruskými historickými, obchodními a kulturními vztahy. V této oblasti jsou jeho díla dosud nepřekonaná a ještě dlouhou dobu budou sloužit hlavním zdrojem poznatků v této oblasti.

Práce v úvodu (sic!) seznamuje s hlavními prameny a literaturou o Florovském. Tělo práce je rozděleno na dvě hlavní části; první je věnována životu Florovského a nezbytným kontextům k pochopení jeho díla. Druhá je pak věnována jeho dílu; zde se v neoznačené pasáži na úvodu dozvídáme přehled jeho hlavních děl, aby se autorka dále věnovala popisu jeho tří vybraných děl československého období: *Češi a východní Slované* (2 díly), *Rusové v Mariánských Lázních* a *Česko-ruské obchodní styky v minulosti*.

Bakalářská práce spadá do oboru dějiny ruské emigrace a dějiny vědy (historie). Nepracuje však s širšími kontexty, soustřeďuje se pouze na osobnost Florovského. Je psána přehledně, na dobré jazykové úrovni, neobsahuje závažnější chyby či dezinterpretace. Autorka při své práci vycházela z knižních a časopiseckých zdrojů, stejně jako z archivní pozůstalosti autora uložené ve Slovanské knihovně.

I když má práce jasnou logickou strukturu, mám drobné výhrady vůči jejímu členění: jak již bylo řečeno, úvod splývá s heuristickou kapitolou; pasáž věnovaná dílu Florovského není označena vůbec. Práce orientovaná na vědecké dílo historika by měla být doplněna seznamem jeho děl; komentovaný přehled zahrnuje především jeho díla knižní, nikoli časopisecká. Špatně je členěna bibliografie: oddíl „Florovského práce“ obsahuje jen čtyři monografie, nesmyslně je nazván oddíl „Periodika“; chybí tradiční dělení na prameny a literaturu.

Autorka měla k dispozici bohatý archiv Florovského pozůstalosti, z nějž čerpá některé prameny. Je otázkou, byl-li tento archiv pro účely práce využit dostatečně; místy se práce až příliš zastavuje u některých podrobnostech (aféra Florovskij – Maximovič, s. 12-15), ale jiné závažné okolnosti zůstávají víceméně bez komentáře. Informace o působení Florovského v ČSR by měla být doplněna o jeho angažmá nejen v Ruské historické společnosti, ale také dalších institucích, zvláště vysokoškolských, a to jak v meziválečném Československu, tak po druhé světové válce. Poněkud chaoticky také vyznívá informace o obhajobách jeho „dizertací“; o jaké tituly se jednalo a v jakých institucích se autor etabloval? Kariéra a působení Florovského tak není z práce příliš čitelná a schází širší kontext jeho působení.

Jistá nevyváženost se projevuje i v kapitolách věnovaných třem klíčovým autorovým monografiím. Zatímco u prvního dílu syntézy *Češi a východní Slované* se dozvídáme i ohlasy v „české historické obci“, u druhého dílu této práce či u brožury *Rusové v Mariánských Lázních* tyto informace scházejí. Vzniká tak dojem, že autorka využila hotových časopiseckých výstřižků nalézajících se ve Slovanské knihovně a v případě ohlasů na *Česko-ruské obchodní vztahy v minulosti* i archivních materiálů dostupných tamtéž, ale další vlastní výzkum v zájmu vyvážené informace o ostatních dílech již nepodnikla.

Z drobných technických nedostatků a překlepů zmiňme „týkajících se“ místo „týkajícím se“ (s. 7), „Selská“ namísto „Rolnická“ (s. 10), „kancléře“ namísto „kanceláře“ (s. 11), „vedoucího výboru“ (co to je?, s. 12). Z drobných nesrovnalostí zmiňme, že ruské emigrantské instituce v ČSR nevznikaly jen „díky práci a úsilí ruských historiků-emigrantů“, jak se tvrdí na s. 13, ale především z popudu a financí československé vlády (zde autorka zjevně nekriticky přebírá hodnocení některých ruských badatelů). Práce *Češi a východní Slované* se nevěnuje „dějinám obou národů“ (s. 17), na straně „východních Slovanů“ je národů více. Komicky vyznívá formulace „Hájek Florovskému vytýká **jen** pravopisné chyby v českých citacích a **omyly v letopočtech**.“ (Zdůrazněno mnou.)

Závěrem konstatuji, že bakalářská práce svůj úkol seznámit s životem a vybranou tvorbou A. V. Florovského splnila. Je počátečním krokem k hlubšímu bádání, nicméně několik měsíců další práce by ji ještě prospělo. Bakalářská práce Nikoly Dopitové splňuje nároky kladené na daný typ práce, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím velmi dobře.

V Litoměřicích 22. srpna 2016

PhDr. Hanuš Nykl, Ph.D.